

γαρούφαλο

γαρούφαλο, το, ουσ. [<γαρίφαλο], το γαρίφαλο: «οι γαρουφαλιές στον κήπο του είναι γεμάτες γαρούφαλα». (Λαϊκό τραγούδι: **γαρούφαλο** στ' αφτί και πονηριά στο μάτι, η τσέπη άδεια πάντοτε, μα η καρδιά γεμάτη)· βλ. και λ. γαρίφαλο·

- το γαρούφαλο στ' αφτί κι η κασίδα στην κορφή, εκφράζει υπέρμετρη φιλοδοξία για τιμές και μεγαλεία, χωρίς όμως τις απαραίτητες ή τις ανάλογες προϋποθέσεις. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το μωρέ. Από το ότι το γαρίφαλο στ' αφτί προσδίδει χάρη, ομορφιά, κάνει να ξεχωρίζει αυτόν που το έχει, πράγμα εξάλλου που συνήθιζαν και οι νέοι της εποχής του 1950 αρχές του 1960. Συνών. *ας με λένε βοϊβοδίνα κι ας πεθαίνω απ' την πείνα ή ας με λένε βοϊβοδίνα κι ας ψοφώ από την πείνα.*

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας